

Derimod mener jeg, at vi skulde vente med at ordne den her foreliggende Sag, indtil Kravet i Befolkningen var vokset saa stærkt, at vi kunde ordne vort Kødssyn paa en mere almindelig, fuldstændig og ensartet Maade og faa det gennemført under saadanne Forhold, at det ikke alene kunde blive til Gavn, men ogsaa til større gensidig Tilfredshed i Befolkningen i Land som i By.

Piper: Dette Forslag er, paa en lille Forandring nær, en Genganger fra i Fjor. Naar et Forslag saaledes kommer igen det ene Aar efter det andet, viser det jo, at der er Trang til en forandret Lovgivning paa det paagældende Omraade. Jeg skal ogsaa villig erkende, at de Anker, som bleve fremførte mod den nuværende Tilstand af nogle af de første Talere i Dag, ere fuldt berettigede. At der skal kontrolleres og betales for Kontrol gentagne Gange i de forskellige Byer, efter at Kontrol er foretagen i een By, og at en By ikke kan og vil tage det Mærke gyldigt, som er sat paa det til Udførsel bestemte Kød, kan man ikke anse for en fyldestgørende Ordning. Ligeledes er det i høj Grad generende for Producenterne og Importørerne her i København og skadeligt for Varerne, at Kontrollen og Efterkontrollen finder Sted paa den Maade, at den store Kødmasse, der indføres her til Byen, føres til et eneste Kontrolsted, saa at man ikke kan foretage Ekspeditionen indenfor en rimelig Tidsgrænse. Dette er imidlertid vistnok erkendt af alle. Sagen var jo ikke ny, da den kom frem i Fjor, den rejstes for ca. 8 Aar siden. Det daværende Ministerium erkendte, at der maatte gøres noget, og nedsatte en Kommission, som sluttede sit Arbejde med et Lovudkast, der blev forelagt dette Ting. At dette Lovforslag, der søgte at ordne baade den indenrigske Kontrol og Kontrollen med de Varer, der udføres, i sin Tid ikke blev vedtaget, skyldes vistnok navnlig den Omstændighed, at man i dette Ting fandt, at Lovforslaget vilde medføre for store Udgifter. Man har senere søgt at løse Spørgsmaalet delvis, idet man har løst Spørgsmaalet om den udenrigske Kødkontrol først, og nu ville altsaa de ærede Forslagsstillere ved det her foreliggende Forslag løse Spørgsmaalet om den indenrigske Kødkontrol. Om det nu foreliggende Forslag kan man sige, at det er baade nemt og billigt, men ikke alt, hvad der er billigt, er godt. For mig staar det saaledes, at Forslaget er mindre godt, ja, jeg kan

endogsaa sige, at jeg ikke tror, man kan løse dette Lovgivningsspørgsmaal paa Grundlag af det foreliggende Udkast, medmindre dette skulde undergaa en ganske betydelig Forandring.

Hvad Indførselen fra de forskellige Byer til en eller anden given Plads hindres af for Tiden, er jo de stedlige Sundhedsvedtægter, som ere en Frugt af det Selvstyre, man har givet Kommunerne. Hvis man gennemførte en Lov som den her foreslaaede, vilde det være et Brud paa dette Selvstyre. Ganske vist kan der jo altid være en eller anden Sag, som kan trænge sig i den Grad frem, at man ønsker at indføre saa ensartede Regler desangaaende, at det kommunale Selvstyre maa vige derfor, men saa maa Begrundelsen ogsaa dertil være den, at det, man indfører, er bedre end det, man har. Hvad er det da, man vil give i Stedet for den Kontrol, som Byerne nu selv have indført? Det er for det første den Bestemmelse, at det Kød, som er tjenligt til Udførsel og mærket som saadant, kan indføres i alle Byer. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) citerede en Bemærkning, som det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) havde udtalt under Sagens første Behandling i Fjor, og gjorde det paa en saadan Maade, at man fik det Indtryk, at det ærede Medlem for Kalundborg havde udtalt Mistillid til den Maade, hvorpaa Kontrollen med Udførselsvarer foregik. Jeg har ikke forstaaet det ærede Medlem for Kalundborg paa den Maade, og jeg har den Overbevisning, at den Kontrol, der udføres, udføres paa en særdeles solid og god Maade, saa at det Kød, der gaar til Udlandet, med fuld Tryghed kan modtages paa de Steder, hvor det gaar hen. Men et andet Spørgsmaal er det jo, hvorledes det vilde udvikle sig, naar man baserer den indenrigske Kødkontrol paa ganske de samme Regler. Reglerne om den udenrigske Kontrol hviler jo paa et Cirkulære fra Landbrugsministeren og indeholder den Bestemmelse, at enhver, der vil udføre Kød, kan henvende sig til Øvrigheden i det Distrikt, hvor han bor, og Øvrigheden vil da sørge for at udnævne den fornødne Kontrol. Det vil altsaa sige, at man kan sprede Slagtningen over det ganske Land. Dette begrænses naturligvis betydeligt for Tiden, saa længe der er Tale om Eksport til fremmede Lande. Der er jo ikke saa mange almindelige Slagtere, ej heller Producenter, som ønske at tage Risikoen ved Eksporten. Den overlader man helst til